TARANGA. 6.

ततः स मर्त्यवपुषा माल्यवान् विचरन् वने,
नाम्ना गुणाढ्यः सेविवा सातवाहनभूपतिं । 1
संस्कृताद्यास् तदग्रे च भाषास् तिस्रः प्रतिज्ञया
त्यक्त्वा, खिन्नमना द्रष्टुम् आययौ विन्ध्यवासिनीं । 2
तदादेशेन गत्वा च काणभूतिं ददर्श सः,
ततो जातिं निजां स्मृत्वा प्रबुद्धः सहसा अभवत् । 3
आश्रित्य भाषां पैशाचीं भाषात्रयविलक्षणां,
श्रावयित्वा निजं नाम, काणभूतिं च सो ऽब्रवीत् । 4
पुष्पदन्ताच् छ्रुतां दिव्यां शीघ्रं कथय मे कथां,
येन शापं तरिष्यावस्, त्वं च अहं च समं सखे । 5
तच् छ्रुत्वा प्रणतो हृष्टः काणभूतिर् उवाच तं,
कथयामि कथां, किंतु कौतुकं मे महत् प्रभो । 6
आजन्मचरितं तावच् छ्रुत मे, कुर्व् अनुग्रहं,
इति तेन अर्थितो वक्तुं गुणाढ्यो ऽथ प्रचक्रमे । 7
प्रतिष्ठाने ऽस्ति नगरं, सुप्रतिष्ठितसंज्ञकं,
तत्र अभूत् सोमशर्माख्यः कोऽपि ब्राह्मणसत्तमः । 8

Digitized by Google